

## ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

## ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΔΕΝ ΖΗ ΠΕΙΑ Η ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

(Του Ρώσου Μπάλμον)

Δέν ζη πειά ή αγάπη μου, δέν ζη. Ψηλά πετάει τώρα στους αιθέρας. Είνε μιá νύφη άέρινη, ή αγάπη μου. Είνε λευκή σαν κάποιον άγγελο, σαν μιá θεά, σαν ένα όραμα.

Πετάει ψηλά ή αγάπη μου. Περνάει τις άφρισμένες θάλασσες του κόσμου. Κάποτε έζησε κι' αυτή. Κάποτε ήταν κοντά μου. Μά τώρα άδιάφορη πετá, πετάει ψηλά στους ουρανούς.

Κι' όταν θελήσω πάλι νά την ιδώ, τή νύχτα πρέπει νά προσμένω.

Μά τά φιλιá της πειά είνε ψυχρά, δίχως αγάπη, δίχως κανένα σκίρτημα έρωτικό...

Άδιάφορη πειά έρχεται τά θράδουα και με βλέπει... Πόσους καύμους όμως τά μάτια της δέν φέρνουν στην ψυχή μου;...

Κι' όμως ξανά πετάει ψηλά, μ' αφήνει, πριν νά φέξη, προτού ό ήλιος βγή στον ουρανό...

Και φεύγει πάλι μόνη κι' έρημη στους ουρανούς..

Δέν ζη πειά ή αγάπη μου, δέν ζη...

Είνε μιá νύφη άέρινη, ένα άγγελοῦδι, ένα όραμα, μιá φαντασία!...

## ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

(Του Ρώσου Τοῦτσεφ)

Τά γνώρισα τά μάτια της, τά γνώρισα... Μάτια όνειροπόλα, σκοτεινά, μάτια γεμάτα πάθος και νοσταλγία...

Ω! πώς τά αγάπησα, Θεέ μου, πώς τ' αγάπησα.

Τά μάτια εκείνα ζωή και θάνατος, τό πán ησαν για μένα, τό πán.

Τί πόνοι, τί παληοί καύμοι, μου έρχονται απόψε σαν συλλογίζομαι τά μάτια εκείνα!...

Ω χρόνια που έσπαράξατε την άραχλη ζωή μου!

Κάτω από τά θλέμματα τών δυό ματιών εκείνων πόσες έλπίδες, πόσα όνειρα δέν γεννιώνται στο μυαλό μου!...

Κι' όμως ήταν μοιραίο, ήτανε γραφτό! Στιγμές ησαν και πέρασαν! Γλυκειά έποχή μιáς άνοιξης. Και τώρα ό χειμώνας, ή άνάμνησις, οί στεναγμοί!...

Έργα με θριαμβευτική έπιτυχία.

"Όταν έπειτα έκανα ένα δεύτερο ταξίδι στο Χόλλυγουντ, οί σκηνοθέται της «Μέτρος» με υποδέχτηκαν μ' ένα χαμόγελο και με δοκίμασαν πάλι σε μερικές σκηνές. Τό αποτέλεσμα ήταν κάτι περισσότερο από ίκανοποιητικό κι' έτσι μ' έβαλαν νά υπογράψω ένα πρώτης τάξεως συμβόλαιο. Την άλλη ήμέρα κιόλας άρχισα νά γυρίζω «Τόν Κατήφορο» με την Τζόαν Κράουφορντ.

Άπό τότε έπαιξα σε άναρίθμητα ρίλμ, που θά μου ήταν άνιστο νά σάς τά άπαριθμήσω. Έτσι έγινε ήθοποιός του κινηματογράφου, ενώ αν δέν έμπαινα κρυφά μιá Κυριακή στα παρασκήνια ενός θεάτρου, θά ημουν άσφαλώς σήμερα ένας άγνωστος έπαρχιακός γιατρός...

ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΪΜΠΛ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟΙ ΚΑΨΜΟΙ

(Του Ρώσου Πολόνσκυ)

Τάστέρια έλαμπαν ψηλά στον ουρανό. Ήταν θράδυ. Σκοτεινιά! Τ' αστέρια μόλις μäs φωτίζανε τó δρόμο.

"Ενα άεράκι έλαφρό χάιδευε τάνθη γύρω... Πλάι μας άκουγότανε τó κύμα...

Τó κύμα που άπλωνότανε ως τά πόδια μας...

Είμαστε νέοι κ' οί δυό. Είμαστε νέοι. Γεμάτη από όνειρα ή ψυχή μας, γεμάτη από έρωτα, από πίστι, από έλπίδα.

Κανένας φόβος, τίποτα. Μιá άνοιξι αιώνια νοιώθαμε ν' άνθίζη γύρω στη ζωή μας...

Πώς πέρασαν, πώς κύλησαν τά χρόνια! Πώς χάθηκαν τά όνειρα! Οί πόθοι! Όλες εκείνες ή άπατηλές έλπίδες, πώς έσβυσαν, πώς έσβυσαν για πάντα!...

Τ' αστέρια πειά δέν λάμπουν, δέν μäs φωτίζουνε τó δρόμο πειά, τó δρόμο της αγάπης και τ' άεράκι δέν χάιδεύει πειά σαν άλλοτε τά φύλλα...

Δέν είμαστε πειά νέοι. Δέν γελοῦμε... Μόνο ορεπτόμαστε, όνειροπολοῦμε... Μά πότε λοιπόν νά τά ξεχάσουμε όλ' αυτά, ψυχή μου; Πότε θά τά ξεχάσουμε για πάντα!...

ΒΡΑΔΥ

(Του Άγγλου Τέννυσον)

Γελάει απόψε ή αγάπη μου. Και τó φεγγάρι ψηλά κυλάει στον ουρανό...

Είνε θράδυ και οί δυό μας μονάχοι βαδίζουμε κάτω από τά δέντρα του ήσυχου δάσους...

Και ή αγάπη μου γελάει. Κι' έγώ κοντά της περπατώ.

Πόσο τά μάτια σου είνε γλυκά απόψε, αγαπημένη!

Πόσο τó πρόσωπό σου είνε άνθηρό!

Πόσο τó γέλιο σου είνε

εύτυχισμένο!

Γέλα, άθώα παιδούλα, που ή ζωή δέν σ' έχει άκόμα πικράνει ως τά τώρα..

Γέλα, άθώα ψυχή...

Γέλα τώρα που είνε θράδυ, που μόνοι έγώ κι' έσύ τόν έρωτά μας από τόν κόσμο κρύβουμε, κάτω άπ' τά δέντρα... Κάτω άπ' τόν ουρανό που τó φεγγάρι σιωπηλά μäs συντροφεύει...

Τόν πόνο που ή ζωή έχει βαθειά στα σπλάχνα μου σταλάξει, πώς νά τόν πω απόψε στην αγάπη μου; Σ' αυτό τó άθώο κορίτσι, που μόνο γέλια γνώρισε στον κόσμο; Που μόνο αγάπη έμαθε, που μόνο έμένα γνώρισε;... Κι' έμένα τώρα, πονεμένο, δυστυχη και άπελπισμένο πώς — μά πώς — θά ήταν δυνατό νά μ' αγαπήση;

Η αγάπη θέλει χαρά και φως για ν' άνθιση. Κι' έγώ είμαι τόσο... τόσο λυπημένος αυτό τó μελαγχολικό τó θράδυ!...

